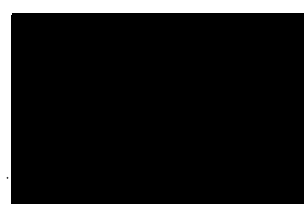

1(2)

Till

Justitiekanslern

Lund den 21 juni 2009

Ang: artikel i Sydsvenska Dagbladets papperstidning och nättidning den 21 juni 2009

Först och främst vill jag i egenskap av anmälare framhålla att jag inte har några invändningar mot publiceringen av den ifrågavarande artikeln. Jag anmäler i stället till JK:s granskning vissa av de omständigheter som refereras i artikeln och som jag nedan uppehåller mig vid.

Följande citerade påståenden väcker, om man sätter tillit till att Sydsvenskans referat är exakt, enligt min uppfattning vissa frågor: "Rent formellt är dock en emeritus rättigheter obefintliga. – Hade han varit anställd hade vi agerat på ett annat sätt. Nu handlar det om ett ömsesidigt förtroende som förbrukats, säger Torbjörn von Schantz."

Enligt min uppfattning måste det föreligga någon form av avtalsförhållande mellan parterna, konkludent eller explicit. Någon företrädare för institutionsledningen, fakultetsledningen eller universitetet i övrigt har, när professor Ulfur Arnason blev pensionär, vidtagit en rättshandling genom vilken professorn erhöll rättigheter innefattande rätten att disponera lokaler, telefon och e-postkonto m.m. på universitetet samt rätten att utöva sin forskarverksamhet där. Och Ulfur Arnason bör ha accepterat de villkor som förknippades med dessa rättigheter. Ett avtal ingicks då mellan institutionsledningen/fakultetsledningen

2(2)

Arnasons kritik mot institutionsledningen har gått över gränsen och förvandlat honom till en belastning för den psykosociala arbetsmiljön. Sådan kritik skall alltså inte kunna anses gå över gränsen så länge som det inte framstår som uppenbart att den huvudsakligen saknar saklig grund och är avsedd som trakasserier.

Jag gör gällande att professor Ulfur Arnasons kritik mot institutionsledningen på objektiv grund inte tagit sig formen av trakasserier mot enskilda forskare inom ledningen och att om någon känt sig utsatt för personangrepp så beror det på omognad och dålig social kompetens från vederbörandes sida. Lärare som undervisar på gymnasieskolan har omvittnat att när vissa elever svarar fel på en fråga och de av läraren informeras om det rätta svaret, så upplever eleverna detta som en personlig kränkning. Det bör alltså inte räcka med att en person känner sig kränkt för att densamma i objektiv mening skall anses kränkt. Har det uppstått psykosociala problem bland institutionens ledningspersonal bör ansvarig chef i stället vara förpliktad att tillse att de drabbade erhåller sådant stöd att problemen undanröjes.

Jag gör alltså gällande att professor Ulfur Arnason haft rätt att framföra sin kritik mot institutionsledningen och att man därför från institutionsledningen saknat rätt att upphäva eller på annat sätt frångå det avtal men träffat med honom.

Jag även gällande att det av de omständigheter som ger upphov till kritik av institutionsledningen och fakultetsledningen är så pass uppenbart att professor Ulfur Arnason utsatts för icke tillbörliga ingrepp i sina rättigheter, att JK, innan slutligt beslut fattas i ärendet, bör kunna interimistiskt besluta att upphäva fakultetsledningens och/eller institutionsledningens beslut att avstänga professor Ulfur Arnason från hans forskningsgärning och andra uppgifter vid institutionen/fakulteten.

De yrkanden jag önskar göra i förevarande ärende framgår av de i det föregående redovisade grunderna.

Lund som ovan

Carl Johan Söderquist

P.S. Det framstår vid närmare eftertanke som uppenbart att eftersom professor Ulfur Arnason haft sin verksamhet vid den aktuella institutionen utan att vara anställd där eller vid fakulteten eller universitetet i övrigt, så faller beslutet att skilja honom från denna hans verksamhet inte inom något arbetsrättsligt område.

D.S.